

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пом.
Конто почт. шлям. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРІЮ:
Місячно 5-00 зок.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „

ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і Канаді,
Франції, Голландії, Бельгії 25 фр. фр.
Італії 7-50 зок., Швейцарії 7-50 зок.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехословач-
чині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бос-
гарії 7-50 зок., Австрії 7-50 зок.,—
Зміна адреси 1 зок.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Зі шкільних практик у Бережанщині.

До відома п. Міністра Освіти.

Віж кількох місяців почала Повітова Рада в Бережані доручувати грома-
дянського повіту оречення в справі виклад-
ки мови навчання по школах. Української мо-
ви навчання не признано ні одній школі, лише
в кількох випадках Кураторія змінила поль-
ську мову навчання на українську. Анкад.
Заті втрачали ми дивним дивом давні україн-
ські школи в селах Костенів та Прибін.
Засе не одного латинника; там перемінену
на початку шкільного року 1934/35 українську
мову навчання на мову польську на тій підста-
ві, що — мовлячи — хтось вніс декларації за 20
років з надання польської мови навчання.
Вказано, що ніхто декларації за
польською мовою навчання в тих селах не вно-
сив. Багато громад дістало відмову відпові-
сти на висті декларації за українською мовою
навчання, мотивуючи це або браком 20 проп.
українського населення в даній громаді, або
тим, що не минуло ще 7 літ від останнього зго-
дження декларації. У всіх випадках громади
написали до Міністерства Освіти. На та-
кі становища Кураторія наші селяни почали
намагати ще в інший спосіб. В селі Лагодів,

що має 90 проц. українського населення, з де-
вастаки введено польську мову навчання, мо-
тивуючи це тим, що в тому селі нема навіть
25 проц. українського населення (!), — батьки
шкільних дітей впровадили домашнє навчан-
ня. Заангажували вони до того дві кваліфіко-
вані учительські сили та одного студента. Тоді
тис управитель 4-класової школи в Лагодіві
дозволив собі піти з командантом постерунку
до хат, де відбувалася наука, та порозганяти
дітей, а крім того командант загрозив учитель-
кам відставити їх до постійного їх місця побу-
ту, голову місцевого Кружка Р. Ш. з місця при-
арештував. Однак тактовна постава голови
Кружка та начальника громад, які поклалися
на закон, мали успіх, бо командант посте-
рунку звільнив арештованого. Практичний на-
слідок розгінання дітей та приарештування го-
лови Кружка був той, що тої самої днини нові
батьки зголосили своїх дітей до домашнього
навчання.

Приготовляюча зкція за домашнім навчан-
ням ведеться вже в Якторіві, Прибіні та Уті-
ховичах.

Прийняття нових кооператив в члени Р. С. У. К.

Рішенням Дирекції РСУК прийнято в члени
Імущества такі кооперативи:

Дня 15. березня 1934 р.:

1) „Дніпро“, кооп. з обм. відповід. Бани
Боків (пов. Коломия); 2) „Українська Рай-
файзенка“, кооп. з обм. відповід. Новосілки
(пов. Бірка); 3) „Згода“, кооп. з обм. відповід.
Боків (пов. Самбір); 4) „Згода“, кооп. з обм.
відповід. Серафимів-Николайівський Кут (пов.
Городка); 5) Господ.спож. Спілка „Будуч-
ість“, кооп. з обм. відпов. Ушковичі (пов. Пе-
ремишлян).

Дня 18. березня 1934.:

1) Госп.спож. Спілка „Будучність“, кооп.
з обм. порукою Бузданів (пов. Тереховля); 2)
Українська Каса Райфайзена“, кооп. з необм.
влас. Речина Церковна (пов. Пружани); 3)
Госп.спож. Спілка „Єдність“, кооп. з обм.

відпов. Свєрж (пов. Перемишлян); 4) „Рай-
нова Молодари“, кооп. з обм. відп. Нимичів
Кайшо (пов. Рудки).

Дня 24. березня 1934.

1) „Добробут“, кооп. з обм. відповід. Бу-
дні (пов. Луцьк); 2) „Українська Райфайзенка“,
кооп. з необм. відповід. Дмитровичі (пов. Мо-
стиска); 3) „Українська Каса Ошадності“, кооп.
з обм. відповід. Княжипіль (пов. Добромль);
4) „Ошадність“, кооп. з обм. відповід. Колбає-
вичі (пов. Рудки); 5) Господ.спож. Спілка
„Згода“, кооп. з обм. порукою Коржова
(пов. Підгайні); 6) „Єдність“, кооп. з обм. відп.
Руське Село (пов. Перемишль); 7) Госп.спож.
Спілка „Надія“, кооп. з обм. порукою Хлоп-
тин (пов. Сокаль); 8) „Селянський Ратунок“,
кооп. з обм. відпов. Янівка (пов. Рівно).

Восні суди на Радянській Україні.

ПРИСУД СМЕРТИ НА 4-ох СТАРШИЙ.

3 Київ повідомляють, що військовий суд
Севастополю засудив на кару смерти чоти-
ри члени місцевої військової організації за
красівський „сепаратизм“. І так засуджено на

розстріл команданта кружка „Красний Кав-
каз“ Ващенко і двох провідників чети Давиден-
ка і Богача та легіона Лубянку. 17 підсудних
засудив суд на заслання від 5—10 років.

В'дгомін австрійської революти.

В Лінцу прийшло 12. ч. м. до демонстрації
жінки після полтавних підчас лютової ре-
волюти та жінок шувбундистів, арештованих у
Лінцу з тією революцією. Звуждовані жінки ра-
зом з дітьми прийшли масово перед будинок
кураторії та зажадали, щоби випустили їх
матерів, жителів родин. Опісля демон-
страція пішла перед будинок краєвого суду,
де сидять арештовані шувбундисти. Звідси ві-
дгали їх позиція, що окружна судовий буди-

нок. Тоді вони звернулися до намісника Гайс-
нера, який прийняв депутацію, złożену з 50 жі-
нок. Вони засували йому страшний пужду, в якій
знаходяться родини вивезених так довго чолові-
ків. Оповіді, що не мають з чого жити, що
терять разом з дітьми страшний пужду, а в
додатку викидають їх з мешкань. Зажадали від
уряду негайної допомоги та випущення їх чо-
ловіків на волю. Намісник заповнив делегацію,
що розгляне справу.

КОМУНІСТИЧНІ ПРОЦЕСИ В НІМЕЧЧИНІ.

БЕРЛІН, 13. 4. ПАТ. В цілій Німеччині від-
буваються різні комуністичні процеси проти
комуністів за підпольну і переворотну діяцію.
В Пондіві в Баварії засудив суд 8-ох комуні-
стів на 21 років і 7 місяців в'язниці, а Хотебуржі

25 комуністів на в'язницю від 1—3-років. В
Альтоні судять 17 комуністів за вуличну стрі-
лянину в липні 1932 р. підчас якої кілька осіб
збили і 60 важко поранили.

Криваві бійки комуністів з роялістами.

ПАРІЖ, 13. 4. ПАТ. На віче французьких
комуністів в Ассоні Франція в Онея Літар
засудив на салю комуністи. Дійшло до бійки,
підчас якої обидва комуністи Понтеа. Негайно
викинули поліцію, перевели ревілі і забрали
близько 400 осіб. Вночі напад на соціаль-
ні та інші райони. Онея аж спотикався.

впав на землю і почав підстрілюватись. Тоді
поранив британка обитого комуніста. „Ассоні
Франція“ закидає, що комуністи перші заата-
кували роялістів. Комуністи закидають роялі-
стам, що заздалегідь привезли до Онея Літар
озброєні бойки.

ФАБРИКА ХЕМІЧНИХ ВИРОБІВ О. ЛЕВИЦЬКА І С-КА

У ЛЬВОВІ, ВУЛ. КОРДЕШЬКОГО Ч. 51.
Телефон 60-04. ПКО. 507-881.

порукає власні виробни найкращої якості
Пасту до взуття „Елегант“ терпентин.
Пасту до взуття „Елегант“ воскову
Пасту до підлоги „Французька маса“
Віск комбінований до підлоги
Васеліну до шкіри

Синку до білля

1397 помадинову і коронову
Шварц до чобіт. --- Віск шевський. --- Смолю шевському.

680 сконфіскованих книжок.

Львів, 13. квітня 1934.

Передчора подали ми звітку про закриття
14 культурно-освітніх установ у Збаражці, з
того 9 установ „Просвіти“ і „Рідної Школи“ а-
те, що на їх бібліотечних полицях були сконфіс-
ковані книжки. Вчора прийшла звітка про за-
криття в тої самої причини одної з найбільших
українських бібліотек — бібліотеки філії „Про-
світи“ в Тернополі. Одночасно впаде жертвою і
тернопільська філія „Просвіти“. Такі самі звіст-
ки доходить з різних сторін краю: адміністра-
ційна влада затимує ставити ласкрий культур-
ного і освітнього характеру, мотивуючи це тим,
що ті установи проявляють повзестатуту пов-
зволени діяльність, коли у своїх бібліотеках ма-
ють книжки, заборонені цензурою.

Чи річ іде про більшовицьку або націона-
лістично-революційну літературу? Чи по тих у-
становах, по бібліотеках просвітнянських чита-
лень та різномісних кружків, навмично, ові-
домо і політично-тенденційно лежать сотки про-
тидержавних брошурок, призначених для маско-
ваної кольпортажі, чи в там річниця делегальних
часописів і збірки різних підпольних видань?
Нічого подібного! Річ іде одовільна про „Коба-
рі“ Шевченка, про „Шевченкову ррчицню“, про
„Молоду Україну“ Франка, про історію України
Архаса, Д. Дорошенка чи Крижаківича, про
історичні повісті Куліша, Капенка, Нежун-
Левицького, Чайковського, про Буквар Гринчен-
ка і поезії Черкасенка, про драми Лесі Українки,
про „Сина України“ Золотоніського, про збір-
ки народних пісень і про ноти В. Вахнянина до піс-
ні „Боже Великий“, про 1-ий том творів Богдана
Лепкого... Іншими словами: річ іде про попу-
лярно-наукові книжечки поважних фахівців-
авторів, про класиків українського письменства,
про етнографію і фольклор, про історичну бе-
летристику для молоді найповальніших письмен-
ників, про твори, щодо яких бібліотекарі не ма-
ють найменших сумнівів, що вони „добовлі“ та
що не тільки можуть, але й повинні бути у всіх
українських бібліотеках.

Щоби не було таких непорозумінь з трагіч-
ними наслідками для цілої установи, Головного
Виділу „Просвіти“ видав „Спис сконфіскованих
і заборонених українських книжок та друку в
Польщі“ (зібрані і склад С. Магалає). У списку
ці, за 36-ти сторінках складено список 523-ох ми-
нжок і 230 періодиків, сконфіскованих до 25. лип-
ня 1932 р. В мин. році вийшов додаток до того
списку, де доведено його до кінця 1932 р. У тому
додатку маємо дальших 72 книжок і 12 періоди-
ків. Довідаємося, що в найбільших днин виді-
в друку черговий додаток: список дальших 47
заборонених у Польщі українських книжок і 3-ох
періодиків. Заборона всіх тих видань була вже
оголошена в „Моніторі“ і директор канцелярії
Гол. Виділу „Просвіти“ п. Магалає надав собі
праці у своєму пикаві подати навіть число в дату
даного „Монітора“. Зокроме зазначений до дру-
ку список 37 книжок, сконфіскованих, але ще
не оголошених у „Моніторі“. Іншими словами:
для орієнтації українських читальць, бібліотек і
вишочителів складено виписку 670-ти україн-
ських книжок і 245 українських періодиків за-

Товари
блататні

вовни, шовки, полотна, постіль

Ф. Ожеховський

Найбільший вибір. — Найнижчі ціни.
Львів, Ринок ч. 29.
7153 42—180
Телефон 25-35.

боронених польською цензурою до 20. березня 1934. р.

Річ ясна, що коли адміністративна влада, покідаючи на закон про товариства і на відповідне число „Монітора“ з оголошеною судовою конфіскацією книжки, закривається формальною сторінкою справи — вона може скидати вини лише на необережність керманців бібліотек по селах і містечках, що вони не тримаються букви закону. Стоючи на такому самому формальному становищі управи центральних культурно-освітніх установ можуть ремствувати на провідників краєвих каїтин, що вони не користають з пересторог львівської централі і цим своїм легковаженням стягають халепу на цілу читальню, на повітову філію „Просвіти“ та на Кружок Рідної Школи. Але ця формальна сторінка зовсім не вичерпує суті проблеми, яка є навіть поважнішою і глибшою від існування поодиноких читальень і кружків, хоч якою болючою втратою є кожна така заборона. Суть проблеми зміщається у тому величезному числі сконфіскованих видань (924 назв!) і у формалістичному ригорі, який місцеві органи влади стосують супроти книжкових бібліотек, безпardonно замикаючи бібліотеки й цілі інституції за — книжку. Вкінці суть проблеми у назвах сконфіскованих і заборонених книжок, у їх змісті та в підході до української книжки чинників, що займаються цензурою. Такий характеристичний прицинок до цієї справи подає згаданий останній список 37-ми книжок, з яких 36 сконфіскував окружний суд у Чорткові: „Битва під Зборовом“ Ю. Шкрумеляка, „Богдан Хмельницький“ Гната Хоткевича, „З вершин і низин“ Франка (!), „Гайдамаки“ Т. Шевченка, „Початкова географія“ Ст. Рудницького, „Поезії“ Т. Шевченка, Твори Ст. Руданського і т. п.

Знаємо, що справа цензури завжди була є і буде залежна не тільки від державного у-

строю і від збірнього суспільного світогляду, до якого належить погляд взагалі на друковане слово та межі його пропагандивного впливу, але головню від пливких і змінливих політичних відносин, від кожночасної політ. атмосфери та від особистого світогляду цензора. Тому, допускаючи навіть, що були в Галичині в останніх 15-ти роках моменти, в яких „Кобзар“ Шевченка та повісті Кашенка й Нечуя Левицького могли видаватися польській цензурі грізними, — проте не можна погодитися, щоб усі ті заборони з 15-ти літ мали надалі рацію екзистенції. Не можна не признати найбільшою аномалією, щоб у малих провінційних містечках цілком випадкові люди проscribeували класиків письменства. Не можна мовчки пригадати, як до безконечности більшає список заборонених книжок, як конфіскація книжки стає зброєю для припинювання організованого культурно-освітнього життя в краю і як інші, в 30-их рр. XX. ст. конфіскації підлягають у Коломиї. Чорткові чи Тернополі книжки, що вийшли друком і не були переслідувані у XIX ст. у Києві, Полтаві, чи Катеринославі, а навіть такі, які у 1920-их роках пропустила цензура у Львові.

Алресуємо наші міркування до тих чинників з польського політичного й адміністративного світа, які повинні оперувати ширшими категоріями, ніж члени постеружків поліції у Збаражчині, що як виконавчі органи кілька днів тому запечатали кільканацять читальняних бібліотек та читальень і кличемо: пора зробити ревізію списку сконфіскованих українських книжок та змінити свій підхід до української книжки!

Всякого рода матеріали вовняні та інші —
найдешевше в текстильній магазині
„ТАНИЙ СКЛЕП“ — З. ЗАЛЕСКИЙ, ЛЬВІВ,
22/48
ГАЛИЦЬКА 8.

„Гноблені українці“.

Великий англійський журнал про українську проблему.

Льондон, квітень.

Останнє число англійського відомого журналу Fortnightly Review приносить велику статтю під наведеним згорі заголовком, пера Лансбета Льовтона. Стаття написана спонтанічно, не інспірована, це видно зразу й автор ознайомлений з нашою історією.

На самому вступі стверджує він, що українська нація, поневолена цілі століття, вийшла тепер на поверхню публічної опінії, хоч вона така стара як британська. Далі правильно знайомить читача з багатствами України, її населенням і простором:

Читаємо пам:

„Україна зродилася зі столітніх мук. Вона почала існувати, бо сповнила всі умови, які ставимо до справжньої національності. Природа створила Україну нацією. Ніодної річі для цього потрібно не бракувало їй, ані культурної, ані етнографічної, ані антропо-географічної, заки вона об'явилася. А об'явившись, стала справді європейською нацією.“

Характер українців м'який через милість української природи та ласливості українського клімату. Українець добре вихований, стриманий, вдумчивий, чуттєвий. Та гніт, якого зазнав його нарід, зробив його упертим, недовірчивим, потаємним та дипломатичним. У багатьох пунктах контраст між українцями та москалями маркантний. Українці ослі, люблять дім, москалі схиляються до козовництва та колективізму. Українці є аристократична демократія з тисячелітньою історією поза собою. Імя „Україна“ почали вживати в XII ст. Значить „пограниччя“ Україна була пограничною державою, остання європейська держава“...

Далі згадує автор за козаків, „степових спартанців“ та культурний високий рівень старої козацької держави. За боротьби з Польщею в XVII ст. була Україна примушена шукати спілки з напів азіатською державою московською, що снила про наслідництво Візантії та „третій і останній Рим“. Україна (Галичина) була віддана Австрії“.

В XIX ст. автократичний московський уряд чинив „дикі спроби вирвати національні почуття з серця людського, знищити все, що могло би їх продовжувати... В дев'ятнадцятому столітті цивільна справа України була московська! В той же час були іпнотизм та іпохондрія бели-

мпортвані до краю, національний рух круто душений, а провідники по московському звичаю висилані на Сибір“.

„Доля українців у Галичині під Австро-Угорщиною, хоч і далека від добра, була ліпша ніж українців під Московщиною. Всі сили напружували вони, щоб спастися від панування відвічного їх ворога — польської аристократії. Та всетаки їх ситуація поліпшувалась, їх національність признавали, база їх розвитку була забезпечена.“

Одною із головних причин великої війни був конфлікт Московщини з Австрією через українську справу. Це, а не як загально думають бажанське питання, затроювало відносини Московщини з Австрією. Московщина була занепокоєна пробудженням української національності в Галичині...
Вірсайський мир, що дав незалежність Польщі, українців в результаті знов віддав у руки їх старих ворогів“.

Тут автор наводить статистику шкіл і деякі факти зі шкільної політики.
І далі про сучасне становище Радянської України:

„В 1917 р. автократичний режим завалився в Московщині та його місце зайняв інший... Показалося, що автократія не є присуща тільки московським верховодам, але закорінена в московській расі. Найперше здалося, що українська держава стане незалежною від Москви. Конституція України прийнята в 1919 р. в Харкові проголосила, що республіка „є незалежною та суверенною державою“. На якийсь час цю декларацію сповнили. Але в 1920 р. (по заключенню миру з Польщею) Україна мала нагоду вступити в економічний та військовий союз з Москвою... Це було ні більше, ні менше як повторення великої помилки з XVII ст. — початок кінця самостійної України“.

„Важання Москви покорити собі Україну зустрілось з опором українського населення. 90 відсотків українського населення — селяни, що мають спрото індивідуальні риси. Тоді як у Московщині земля належала сільській громаді, в Україні панували окремішні селянські господарства... Більшовики знають, що поступу комунізму можна сподіватись тільки в інших краях СРСР. В Україні були люди по природі та інстинктивно проти цього. Тому більшовики

жорстоко нищать український націоналізм і український індивідуалізм. Зокрема замикають вони козацьке населення... Число російських українців (на Кубані) страшенно зменшилося (козаків) пів мільйона душ виселено на Сибір та в інші негостинні частини Московщини“.

„Нині в Україні постійно стоїть питання про московську армію. Московські урядовці мають край у повній контролі, владі повсюди українських патріотів. Під цю пору червоною імперією тріумфує.“

„Совітський уряд продовжує політику царського уряду. Українські підприємства вті до всесовітських престів з осідком у Москві. Донецький вугляний район адміністративно віділений з України.“

Накінєць автор дає власні завдання:

„Українська проблема — каже він — згідно народного погляду незвичайно цікава. Не можна заперечити, що Європа терпить від нестачі простору та від надпродукції інтелекту і технічно вишколених рук. Однак географічно Західна Європа це півострів європейського континенту, де СРСР є найбільшою частиною. Тому що Західна Європа розвинула свою домашню промислову цивілізацію, спонукала своїх людей до практичного підприємства, мало що робилося в землях на схід. Україна зняла господарів увесь час своєї історії. Підозріло, що німецькі держави мучились диванськими і на Схід і на Захід. Північ зветься тепер тільки на Схід.“

Ідея включити Україну до західноєвропейської системи та відперти Московщину на схід надзвичайно споклинула. Однак вступ німеччини та Польщі на Україну буде супротивний з економічними та стратегічними інтересами Великої Британії.

Наймудріше рішення проблеми є, напевно, проти практичної політики. Воно в тому, щоб Україна дістала самостійність та щоб її незалежність була суб'єктом спільної гарантії великодержав, або щоб вона могла у відповідний час становити згідно зі своєю власною волею з ким їй сфедеруватись.

Незалежна чи автономна Україна є неможливою для європейського економічного поступу на світовому мирі. Через Україну але коротша сухопутна дорога зі Заходу до Персії та Індії. Коли вона досягне самозростання, тоді це буде значити кінець московських військових снів та індійських туг. Ця формація уряду буде демократія, це певно з України, як ланкою демократичної федеративної системи, що настане, як надіємось, приїде до створення групи держав, з котрими Велика Британія зможе мирно сусідувати. Давно вже пора творити такі деякі групи у Східній Європі“.

К. Р.

Жаради полк. Славека.

До Варшави приїхав голова клубу ББ Славек, щоб перелести важливі нараті з різними чинниками. Ці нараті і нараті самостійних політиків у Львові елюють політичні партії поголосками про падіння прем'єрства Славека.

Галицький Магазин Новостей Галицьких 15.
Поручає новини, суни, шовки, зефіри, полатки та всілякі блаватні товари по найнижчих цінах. При закупні товару від 5. зод даром бонус до першорядних кін.

Присуд смерті на паню Люпеску і мін. Тітулеску.

Вина та будаються розізнають, що в Румунії задушили вбиті не лише людина, а й також міністра закордонних справ Тітулеску. Вирок смерті на обох піддала спеціальна організація „Залізна Гвардія“, якої очолює прем'єр Дукю. Негативно після провадження арешту на атеїстичний са вбивство організації Дукю, натуровий суд призначив для

ВІДКРИТИ ВОВНЯНІ МАТЕРІАЛИ
в кінці кінців, костюми, мужські убрання —
та інші речі, що
з кінців новин „ТЕКСТИЛЬ“ — Ст. Залеска
вул. Галицька ч. 18

відділи, щоб виконали присуди смерті. Цей присуд вчинили члени обох відділів у замкнених комертах. Про присуд смерті довідалася незадовго пані Люпеску і почала гістерично плакати. Мін. Тітулеску теж довідався про виданий на нього присуд смерті і детально зажадав, щоб організація „Залізна Гвардія“ розшукала. Кругляють теж оголошені, що провідники „Залізної Гвардії“ вислали до королів ультиват, щоб негайно нагнали свою любу п. Люпеску, бо в протиположному випадку виконає терористичні акти. Тепер паню Люпеску береже запалю поліція в її віллі, а поштою дістає щодня листи з погрозами.

Чи Ви вже пробували наш незвичайний
Крем Сухий (лейний під пудрою)?

Як іде позичка Рідній Школі.

Немає вже повіту, нема ніякої околиці, де не чули б про справу позички Рідній Школі. Довідки відомості доходить про організацію комісії позички в Самборі, де головною особою є Іван Матіяшків, заст. голови Комісії, касиром п. Яновича, секретарем м-р Левицького. Комісія докладає всіх зусиль, щоб позичка випала якнайкраще. Перша сума грошів, яка відгукується на позичку, була 73 зол. Самбірська інтелігенція перед Великднем позичок на суму 100 зол. На яких відбувається в тій справі ширше коло співробітників громад із повіту.

Експертну акцію за позичкою Р. Ш. веде комісія позички у Скольому (голова о. Микола Підгай, секретар м-р Володимир Кошія). Ця комісія на повітовому місті пішла ширше залучити головно у Скольому і Синевідську інтелігенцію. Перед Великднем вилата скілька до громадянства свого повіту поклик, у якому допомагається, щоб кожна установа як духовна і світська інтелігенція декларувала і платила найдалше до 31. липня 1934 р. щоби й ратами прийняти одну довжну графу Р. Ш. У згаданому поклик є такий зворотний уступ: „Деякі повіти, а навіть поодинокі села, установи, громадські уряди, де не мають намір ідеї радні, йдуть просто на зустріч, щоби сповнити свій народний обов'язок і згідно та ширше підтримати рідну установу, що не лише вчить, але й виховує на характерних членів нашої молоді покоління, яке в майбутності сповнить велике завдання. Ці перегони повинні у кожного з нас не лише бути подя, але й додавати заохоти, щоби кожний з нас доложив і свою цеголку до будови“.

Видно, що так само значіння надають Рідній Школі й інші околиці. Слідне це з таких речей, що селяни складаються на одну графу грошей і по 1 золотому. Прим. Стріліська комісія прислала вже 9 позичок й обіцяють далі акцію. Білобожниця прислала дотепер три позички. Надішлю кілька позичок із Люблин, м-р Вадовичів і з Ченстохови, не згадуючи про місцевої корінної Польщі, про яку була мова в часописах.

У Свиніти завшов такий зворушливий лист: „Михайло Павлович, давня безробітний, відмовляє собі на найкращі потреби і з своєю дружиною підписав позичку на 50 зол.; одну позичку (25 зол.) вже запла-ти, а на другу прислав ратами. Чи не є це не гімн наслідування?“

В повіті Камінка Струмилева признало громадянство на своїх сходинах за комісією позички Старшину тамошнього Круга Р. Ш. з головою о. шмобельном Цегельським. Ця комісія постановлено покликати також представників заможних установ. Комісія зладила й листівку в село відповідні поклик. Один з листівки (п. Чипар) каже, що відозви ко-муні на село „бо умовини позички є такі, що мають на них пристати й селяни“. З більших містечок в Камениччині згадаємо: Роман Кор-муні 100 зол., д-р Іван Лемішка 100 зол., д-р Во-лодимир Вахас 50 зол., філія „Просвіти“ 50 зол., з решта до часу Великод. Свят було 20 позичок по 25 зол. з міста Камінки та з Добро-полья в Побуждні. Акція в справі позички пла-дає.

Комісія позички в Гусятині збрала дотепер позичок на 175 зол. Комісія в Турії н. Стрі-ліській дотепер 16 заяв. Комісія в Дрогоби-

чі надіслала даліших 17 заяв (між ними п-ні Анни Новицької на 50 зол.).

В Ходорові організували районну комі-сію для ходорівської округи, якої головою став д-р К. Троїня, секрет. п. Йосиф Копитко а референтом справи п-і Ольга Семчинян. На писемний поклик, звернений в село, доходить відомості, що позичка має прихильний відго-мин. Зокрема переводять позичку місцеві уста-нови, як це вже сталося в Ліщині. Отиневича та інших селлах. Для міста Ходорова створили окрему комісію, якої головою є д-р. Олександр Кулинич, референтом проф. Роман Чучке-вич, а секретаром той сам, що в районній ко-місії.

Точно пильнує своїх зобов'язань коопера-тива „Будучність“ у Тернополі. Зараз з почат-ком місяця квітня згідно із зобов'язаннями впа-тили працівники тої установи дальшу рату на позичку Р. Ш. в сумі 85,50 зол.

Навіть далека Березівщина бере участь у позичці Рідній Школі. З Павлокоми надіслали три заяви на 75 зол., а то: Кооператива „Світ“ 25 зол., Читальня „Просвіти“ 25 зол., д-р Микола Левицький 25 зол. На це вилати вже готівкою 35 зол.

Видно, що ані криза, ані ніжка лихоліття не може адержати народу в його природному розвитку. Потішає це, що вже широкі на-родні маси розуміють таку чисто ідейну спра-ву як справу виховання. Це заповідь Крашого!

Чи справді аж такий злочин?!

Відповідь музичним і немужичним опонентам.

Моя стаття про сучасну українську музику в числі „Сигналі“, присвяченому українській культурі й мистецтву, викликала — як бачу з української крайової преси — справжню бурю. З гострими спитками виступили музиканти — не-музиканти, кваліфікуючи мою статтю мало не як національний злочин! Чудовий зразок полемі-ки дає „Перемога“, якої редактор, що на музи-ці мабуть акуратно стільки розуміється, що на астрології, вважає мою статтю за відповідний момент до тронічних уваг під адресою „родни-и Рудинських“ і навітанні що статтю тенденцій-но, повириваними з неї кілька слів і ре-ченнями, та цілу справу стягнув на площину... політики. Такої полеміки я не берусь підніма-ти, не дам себе до неї втягнути і згорн зали-шаю таким „фахівцям“ задоволення, що мене „знищили“.

Одначе не можу проминути мовчавкою ува-г тих двох активних і поважних українських му-зичних діячів, які виступили на сторінках „Нов. Часу“ і „Діла“ з критикою мого ставовища, дарма, що в тих своїх критичних увагах не зу-міли стримати себе від деяких колючок під мою адресу. Ті колючки не всіля захитати моєю пошаною до їх праці й осіб, яких я ніко-ли ніде не ображував. Навпаки: вважаючи най-важливішою підставою успішного розвитку на-шої музичної культури повну консолідацію і дружню співпрацю всіх сучасних українських музик, я, де й коли тільки міг, підкреслював успішність діяльності саме згаданих осіб та їх важливу, позитивну роллю в нашій музичній культурі. Врешті: коли я, при всій можливій розбіжності поглядів на деякі загальні й суто-українські музичні питання з тими чи іншими нашими музикантами впродовж цілої своєї — ще-таки вже кільканадцятирічної — музичної ді-

Німеччина відповідає Англії.

ЛОНДОН, 13. 4. ПАТ. Англійський амба-сатор у Берліні переслав до Форін Офіс відпо-відь німецького уряду в справі збільшення ви-датків на озброєння. Німецький уряд пригадує, що версальський мир не накладає на Німеччину ніяких бюджетних обмежень і уряд може по своїй волі диспонувати видатками. А тому, що пома великої загрози на розброєння, Німеччина задала мусить подумати про свою оборону.

Побільшення видатків на військові з 8,7 на 32,3 мільйонів фунтів стерлінгів меморіал ви-дав підготовкою перемінити 100.000 армію в дов-гими речиннями служби та більшу армію з ко-ротшим речинням служби. Видатки на марина-рку з 2,5 на 11,1 мільйонів фунтів стерлінгів бу-дують нових кораблів, замість старих, задала до пішого. Квоту 10,5 мільйонів фунтів стерлінгів замість давших 6,6 мільйонів на летунство при-значено на перебудову літаків одномоторових на тримоторові. Німеччина відповість викликає в Англії погане враження. Політичні кола спо-діваються, що німецька відповідь переконає ан-глійський уряд у konieczности співпраці з Францією.

Купуйте лише
цикорію

„ЛУНА“

виріб кооператива
„Супільний Промисл“
Львів, Церковна 2.

яльності, виконував скрізь, де тільки міг і ста-рався виконати твори сучасних українських композиторів, себто те, що в найвищій мірі ре-презентує кожного композитора, — тоді хіба не заслуговує на закид, що роблю погану при-слугу нашій культурній справі!

Щоби дати доказ уважливості, в якій я прочитав їх річеві замітки, та моєї доброї волі відіслати річ сутні від несутніх, радо при-знаю слушність деяким їх закидам. Признаю, що моя стаття в „Сигналах“ не була під інфор-маційним оглядом задовільна; — може справді деякі мої негативні уваги вийшли надто яскра-во і деформували тенденцію статті. Але я і не мав на думі давати чисто інформаційного огляду історії української музики (тому й пи-сучи про сучасну українську музику не міг по-чати статті нпр. від староцерковної музики, але мусів взяти за вихідну точку якусь ближчу до нас, безпосередню епоху і такою вважаю першу половину 19-го ст.), лише писав у за-гальних нарисах про українську музику на тлі сучасної музики європейської та її сучасних те-чій. Та тут лежить мій гріх: що я хотів би ба-чити у нас композиторів європейської величи-ни. Ось головна думка моєї статті: якби ми ма-ли справді композиторів європейської величи-ни, то їх твори виконувалися би в Парижі, Нью-Йорку, Лондоні чи Сан-Франціско, — так са-мо, як твори Архипенка або Грищенка купу-ють американські та європейські музеї. Може є висловлюю цю думку невідатно, неясно, але у дискусії слід боротись з головною тезою, а не викривленою її маршкетурою. Гадаю, що аргу-мент, якого живають деякі наші громадяни, що „не слід виплатити перед чужинцями наших нестач“, добрий для членів одномоіаіонового маленького народу, а не 40-ка мільйонів нації! Великі народи не лякаються критики своїх не-достач ні у себе, ні перед чужиною. Те, що деякі наші композитори та громадяни вдоволені дотеперішніми успіхами нашої музи-ки — може служити саме за один із проявів того нашого маленького і безкритичного са-мозакохання, яке завжди все може вивести собі на свою користь.

Можливо теж, що зміст моєї статті не зов-сім відповідав народникові статті і — можливо

ВАЖЛИВІ НАРАДИ В ПАРИЖІ.

Навчальна преса повідомляла, що мін. Барту-муні розіслав конференцію з французької амба-сатори, а саме Франсуа Подсатор з Парижа і Лароме з Варшави. Обох амбадаторів закликали до Парижа, щоб з ними обговорити питання мін. Барту до скінчен та згодної Бе-лорусії, що з Францією мабуть їх налядали.

ми привітаними міністрами Паризької пре-си згадувати про це наряду з іншою про кон-ференцію „дружби трійки“.

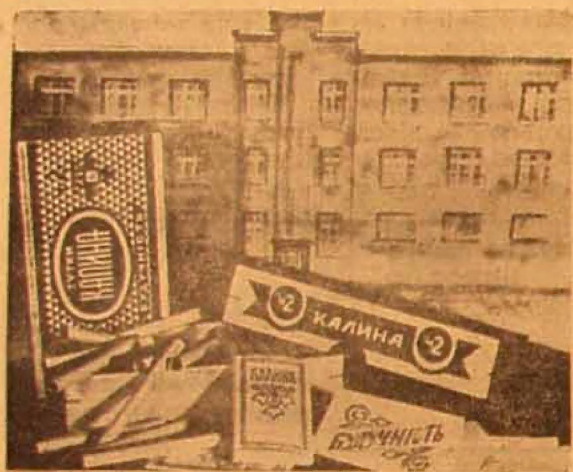
ПАРИЖ, 13. 4. ПАТ. Мін. Барту, що меруван-ний також з налітським амбадатором Чинатті в Бєлорусії

що не слід було вибирати саме таку тему для статті у польському часописі. Крик, який знявся з приводу моєї статті, переконав мене теж, що я справді, живучи довгі роки поза межами Галичини, чи то на Заході чи Сході, загратив це тонке відчуття політичної атмосфери і своєрідних краєвих відносин, які у нас відбиваються на способі підходу до мистецьких проблем, і що цих відносин я не забув за останній один рік побуту в краю, зайнятий важкою боротьбою за хліб.

Отож признаючись пп. опонентам до цих своїх гріхів, я проте не можу погодитися, щоб не могла між активними мистцями (до яких, при всьому легковажному до мене ставленні пп. опонентів, я всетаки маю чейже право себе зарахувати) — існувати різниця поглядів на мистецькі проблеми, до яких належить теж оцінка мистецьких вартостей усіх признаних чи непризнаних величин. І на доказ, що мої критичні зауваження на тему нашої минулої чи сучасної музики не такі вже безпідставні, не можу в цьому місці не покликатися на одного з досі нашого музичного історика Миколи Грінченка, котрий у своїй „Історії української музики“ поважився висловити кілька думок, які доказують, що ані я не написав у своїй статті нічого нового ані — тим більше — нічого „еретичного“. Ось прим. на стор. 248-ій читаємо у Грінченка: „...Як не дивно, але загальна картина нашого сучасного музичного життя вимальовується в досить сумних фарбах. Ми не можемо не зупинитись перед тим яскравим фактом, що український нарід, такий

співучий і талановитий в своїй співтворчості, як може ніякий інший нарід в світі, не дав нам ще й досі свого генія-музики, не дав творця-художника, що зробив би революцію в своєму мистецтві і поставив би українську художню музику в рівень з музикою інших народів. Ми не маємо ні свого Глінки, ні Гріга, ні Вагнера, ні багатьох інших, що перетворили б музичні надбання своєї нації-народу в вищі художні формування музичні і тим самим приєдналися до великої музичної культури світу. Правда, Лисенко був першою спробою до цього, але всеж таки його абсолютне значіння як композитора не змішало в собі тих рис, що могли б повести його музику вселюдським шляхом розвою цієї штуки: він, повторюю, був лише талановитою спробою (підчеркнення Грінченка! А. Р.) до цього, спробою, що зробила його славним, але відомим лише серед його чароду. Сучасний же художник-музикант, як гучно не брешіли в його творчості мелодії його народу, повинен стати на шлях широкій, шлях перетворення музичних здобутків свого народу, здобутків хоч і високо оригінальних, але близьких і рідних лише йому, в форми зрозумілі для всіх, повинен заговорити музичною мовою, до якої прислухалися усі, хто хоче й може бачити в музиці мову душі людської“. І далше на стор. 255-ій: „І власне, не помиляючись можна сказати, що свою художню музику ми тепер лише починаємо“. (підчеркнення Грінченка! А. Р.).

Чи зможе хтось, хто має добру волю, найти в самій суті питання велику різницю думок між цими висказками Миколи Грінченка і моїми у статті у „Сигналах“? Хай навіть моя оцінка неправильна та неправильна технічна форма її вислову (конструкція статті, польський часопис і т. п.), то проте не можна, на мою думку, підтягати аж до рівня „національного злочину“ інший погляд на речі суто мистецькі, ніж його мають український загаль та його речники. Підкреслюю, що про вартість цих річей на кристалізації української національної думки, про їх значіння для цілості національного життя — я зовсім не писав і тої вартості і того значіння не обнижував. Річ ясна, що й на думці мені щось подібне не було, будучи тут зовсім одностороннім з моїми опонентами. Зокрема завжди покланявся я перед Миколою Лисенком, як тим мистцем-громадянином, що поклав велетенські заслуги для організованого українського музичного життя, для української культури та

Сотні тисяч курців домагаються нині своїх

Паперців і туток „Калина“
незрівняних в якості, виробу кооп. фабрики „БУДУЧІСТЬ“ у ТЕРНОПОЛІ

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 15. КВІТНЯ 1934.

ЕВГЕН ХВИЛЯ.

Великодні дзвони на хвилях радіа.

(З приводу трансмісії Архирейської Служби Божої з Волоської церкви у Львові.)

День устав був дуже мрячний, захмарений... Неначе казав би: Ви не глядіть нізвідки помічі, бо це дарма. Замкніть покищо очі, бо дарма висилувати їх. А слухайте радше, що у Вас у душі діється, слухайте й кришайте. Зосереджуйтесь, передумайте, що минуло, добре передумайте і думайте нову думу, але творчу!

Потім улав малий дощ. Це спомин і жаль за Великим Воскресенням, що тривало так коротко...

Бамм! бовв! бамм, бовв, кликав великий дзвін Волоської церкви. Ходіть сюди, ходіть скоріш на духовий празник, на підсилення Вашої віри, бо зневіра закралась до Вас. Бо Ви в ту тяжку, претяжку годину Голгофти жрелися, як скажені собаки і кожний з Вас один єдиного вкамінював би. Колоди в оці своїм не бачите. Лицеміри! Бамм, бовв, бамм, бовв...

І церква наповнилась і переповнилась. Преосвящений Кир Іван правив Архирейську Службу Божу і біля нього численне духовенство. Якесь дивна повага у церкві. Високо стелився дим кадила, що вище нісся давній спів дияконів. Понад головами вірних лунав голос хору: раз тиха молитва, то могутні й потужні: Аллилуя, Іже Херувими. Вірую. Отче Наш. Прегарний грецький обряд заблискотів усією своєю величчю і небуденністю.

Нераз уже містилися мури Волоської церкви так багато людей, не раз поновили торжественну

Безкровну Жертву і не вперше передали її сьогодні радіом. Але саме сьогодні дивно чомусь ставало на душі. Хотілось співати голосно, якнайголосніше, щоб бодай виспівати той біль, той дивний жаль, що каменем наляг на душу.

І аж ледше стало, коли отсе Кир Іван звернувся до своїх вірних з короткою промовою. „Традиційним звичаєм — говорив він приблизно — хочу побажати Вам всім разом і кожному зокрема в імені Церкви і від себе Веселих і Щасливих Свят. Знаю, що далеко Вам і нам всім до тієї веселості й радості, бо цілий світ сьогодні в смутку, а вже щонайбільше наш Український Нарід, що здається останні вже дні переходить на Голгофті. Однак Церква наказує нам сьогодні радуватися. Тож радуймося і в тій радості набираймо сили до Великого Воскресення. Так, як Христос воскрес із гробу, так воскресне український нарід до кращого життя і надаремне вороги опечатують його гріб. Хотів би я особливо, щоб мої побажання веселості й радості полинули на хвилях вітру на славу України, де по Великодні залишився тільки спомин, — і щоб наліхали наших зневірених братів надією, що Воскресення недалеко...“

Хлипання почувись серед вірних. Тут руська дівчина, що тримала хоругву, заплакала, там ридала якась старша інтелігентна жінка, на хорах прослезився якийсь старший добродій. Небаром усіюди, де не глянь, стояли людьми слезю в очах. Лише молоді люди похилили голови, насунивши брови і похмуро дивились перед себе.

Напруга щораз більшала. І настає хвилинка могутня. Усі: Владика, священники, ціла церква, хор — усі зливаються в пісню „Христос Воскрес“. Тремтять вікна, світло свічок, б'ються людські серця.

Понісся той спів на хвилях радіа (бо два

ДЛЯ ОДНОГО НАРОДУ — ОДНА ЛІТЕРАТУРА. НА МОВІ!

Хто хоче навчитись доброї української літературної мови, хто хоче пізнати історію своєї мови, хто хоче долатися, як де говорять український нарід, ТОЙ МУСИТЬ ПЕРЕДПЛАТИТИ НА ЦЬОЙ РІК

Науково-популярний місячник „РІДНА МОВА“

призначений всебічному вивченню УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ. — Головний Редактор і Видавець проф. д-р ІВАН ОГІЄНКО. — ПЕРЕДПЛАТА: 4 зл. річно, 3 зл. піврічно, 1.60 чвертьрічно. За границею в Європі 9 зл., поза Європою 2 амер. долари. Зразкове число 50 гр. Контр чекове П. К. О. число 27110. — Адреса Редакції й Адміністрації: Warszawa, ul. Stalowa 25 m. 10.

Як додаток до „Рідної Мови“ виходить тижневик „БІБЛІОТЕКА РІДНОЇ МОВИ“. — Передплата: 3 зл. річно; за границею в Європі 5 зл., поза Європою 1 амер. долар

ДЛЯ ОДНОГО НАРОДУ — ОДИН ПРАВОПИС!

кристалізації української національно-культурної свідомості. — І з цими своїми засадами ввійшов слушно до історії.

На жаль, мої опоненти добилися в моїй статті лише самі тіні та промовчали напр. зовсім моє безумовно позитивне навісвітлення такої сучасної музики і її представників (при чому мої особисті критичні зауваги не були жодного образливим ані тимпаче, помилковими!) та бадьоре закінчення статті, в якому я дав вислів своїй ширій і глибокій вірі у творчий поступ і адвиг української музики. І щоб погодитися зі мною, що диференціація послів серед українських мистців, діячів української музики, може лише спричинитись до її добра.

Антін Рудницький.

Берлін, березень 1934.

ПРИ ГЕМОРОІДАЛЬНИХ ТЕРПІННЯХ, пролежні опухлини печінки, обструкції, запорів, грубій кишці, вередях, напори на сеч, болі в крижах, тиску в грудях, несудою серця, памороках, уживати природну гірку соду FRANCISZKA-JÓZEFA, яка дає приємне волю, а не раз і цілковито викинує. Пор. лікар.

Противашистівська організація в Італії.

З Атея надійшли вістки, що Італійська поліція викрила широко розгалужену противашистівську організацію в Месині, яка обхопила своєю діяльністю цілу Сицилію і південь Італію та веде завзяту акцію проти Мусоліні. До цієї організації мали належати також вищі ад-

міністраційні урядовці та вищі старшини. Крім того в Месині викрила поліція магазин зброї та муніції і тому здогадується, що організація підготувала збройне повстання. Дотримувала поліція понад 100 членів і провідників цієї організації.

мікрофони були в церкві, один коло вівтаря, другий на хорах) — далеко вище понад позиріки й ліси, понад Збруч, Черемош і Карпати.

І з вереском і криком кидалися електричні шубовоті у долину. Влетіли до наметок і наповнили їх радісною вісткою. „Христос воскрес!“ — звернулася перша до своєї сусідки. „Воістин воскрес“ відповіла ця. Радісно затремтіла перша лампа і моргнула до другої: голоси, що Христос воскрес. Ця тремтала третю лампу і заспаний голосник і не спостерігався, як дістав у вязи і почав підкукувати: Христос воскрес, Христос воскрес!...

„Воістин воскрес“ відповідала мимохід радіоаматор, при приймачі. А слухали радіа інші брати скрізь в Європі, де їх тільки загортав доля. У Франції зібрались при голоснику наші робітники, слухала радіа наша еміграція в Парижі, слухали його наші брати в Гамбурзі, Берліні, Празі, Варшаві, Югославії та Римі.

А там на славній Україні хтось слухав Божі тайки радіа. На слухальня, а не борони Божі, на голосник! І заодно тримав рукою талку кондензатора, щоб негайно перекукувати стадію, якщо хтось непевний увійшов у хату. Він же якщо хтось непевний увійшов у хату. Він же ніхто інший чув, що діється там у Волоській церкві у Львові. Бо його голодне вухо вслухувалося у найменший шелест. Кажуть учені, що якщо дуже сконцентруватись, то можна відслухати думки на віддалі. Так той хтось не тільки слухав кризь радіа, але вслуханий в екстазі відчував серцем, як б'ють серця його братів там далеко у старому Львові. Це було його радіо. І відчув він серцем, що хлипання й дивні звуки, які він вухом чує, це не якісь перемальні відгомони юрби, а біля серця зібраних у церкві.

І ніхто не знає, який дивний вплив має слово та пісня на радіоній хвилі у плані мови, коли перемагає простір і каже забувати про географічні межі.

По широкому світі.

Всукраїнський Національний Конгрес по
звернувся як орган, що має упорядкувати

M. 3.

— Турецький парламент відкинув жалобу
ошукавця Іноула і тому Іноул їде до Злучених
Держав.

—0—

ГАЛЯНТЕРІЯ ЖІНОЧА І МУЖЕСЬКА У ВЕЛИКИМ ВИБОРІ По цінах дуже низьких. Поручає Ф-ма **ЗИГМУНТ ЗАЛЕСКИ** вул. Ботнів ч. 4.

БАГНО СТАВІСЬКІЯ ДИ.

МЕМОРІАЛ ДРУЖИНИ ПРЕНСА.

ПАРИЖ, 13. 4. ПАТ. „Журналь де Деба“ і „Тан“ оголосили меморіал дружини і сина Пренса до міністра справедливості. Меморіал опрокидає гіпотезу, що Пренс поповнився самогубство або впад жертвою нещасливого припадку, бо надто багато доказів промовляє за тим, що доконано злочини вбивства. До того здогадки вбивників не висвітлювали свого алібі. Меморіал наводить шість можливих гіпотез: 1) вбивство Пренса божевільним неможливе, бо діяло трьох злочинців; 2) злочин грабіж — виключений; 3) злочин із схвилювання неможливий, бо Пренс вів нормальне життя; 4) злочину не доконали засуджені Пренсом; 5) вбивство з політичних мотивів виключене; 6) лишається гіпотеза, що вбивство тісно зв'язане з аферою Стависького тимчасе, що саме Пренс вів важливі документи для провідника адміністративної слідчої комісії Лекува.

НЕВИННІСТЬ ПРОК. ПРЕСАРА.

Меморіал підкреслює, що Пренс зазначив прок. Пресарові три звіти в справі Стависького. Ці документи опісля дійсно відшукали з прок. Пресара. До того Пресар заборонив Пренсові поладнувати їх без його участі. В 1931 р. ком. Пашо зраджував ще один звіт і його Пренс вручив також прокураторові.

Далі меморіал наводить слова обурення Пренса на прок. Пресара, який закинув йому, що заховав у таємниці звіт ком. Пашо. Крім того Пресар так некультурно повівся з Пренсом, що цей думав вибити прокуратора по лиці. Після нагінки преси на прок. Пресара з приводу афери Стависького, цей плакав перед Пренсом. І тоді суддя заявив, що зраджує нотатку для преси в обороні Пресара. Колиж заступав собі, що присягатиме перед слідчою комісією, заважався. Колиж би Пресар обвинувачував Пренса перед слідчою комісією, цей боровся би себе двома листами прокуратора, якими доказав би йому фальшиві зізнання в афері Устріка. Пренс не міг вручити документів для Лекува в дні 17. лютого ц. р., бо документи були ще в Пресара. І тому стрічу з Лекувом відложив Пренс на 21. лютого ц. р., але до того часу вбили Пренса. Меморіал підкреслює збіг деяких фактів і домагається, щоб їх основно перевірили.

Нова війна.

З Нью Йорку повідомляють, що між Перу і Колумбією може в кожній хвилині розгорітися війна. Покищо в столиці Перу в Лімі радить уряд безперервно. Зате Колумбія вислала на кордон більшій відділи війська.

УМОВИНИ БІЛЬШОВИКІВ ДО ЛІГИ НАЦІЙ.

МОСКВА, 13. 4. ПАТ. Більшовицький уряд ставить такі умовини перед вступленням до Ліги Націй. Більшовики домагаються впершу чергу, щоб всі держави, члени Ліги Націй, признали СРСР. Крім того Ліга офіційно запросить більшовицький уряд і признає односторонньо більшовикам постійне місце в раді. Ці умовини відкине мабуть багато держав, але впершу чергу Англія та Швейцарія.

Уряд намовляє короля до згоди.

З Букарешту повідомляють, що прем'єр Татареку в імені уряду звернувся до короля Карла II, щоб погодився зі своєю дружиною Оленою і запросив її повернути до Румунії. Популярність княжної Оленою і згода короля з дружиною втихомирила би неспокой у Румунії.

БОМБОВИЙ АТЕНТАТ.

ПАРИЖ, 13. 4. ПАТ. На провідника еспанських фашистів Хосе Антонія Прімо де Ривера, сина помершого диктатора, невідомі стражники кинули дві бомби в хвилині, коли Хосе висідав зі самоходу біля суду в Мадриді. Одна з бомб не вибухнула. Тоді напасники стріляли тричі з револьверу, але кулі також не вцілили. Атенатчики користалися метушливістю.

НОВИНКИ

„СІЛВА“, найкраща теч. пасти та порошки до чищення металів і посуду. Фабрика Львів, вул. Бандурського ч. 5. Домагайтеся всюди.

— „Distinction“ — косметичний кабінет вул. Колерника 42 а II. пов., тел. 72-18 виконує всякі косметичні заходи фахово-дипломованими силами. Веде курс трьохмісячної науки косметики, що дають право виконувати практику самостійно. Вписи тривають.

— Весняний сезон у Черчі. Відкриття весняного сезону в Черчі 1. травня. Інформації подає Управа живих: Черче, п. Рогатин. 1385 2-6

Дешевий тиждень по 75 сотків, маркет, спонж і т. д. **БАЗАР СЛАВЯТИН** А. ГАНДЕЛЬМАН, Львів, Ботнів 11. (1-34)

— Крамничі „Маслосоюзу“ у Рігному неабов рівенське старосту відкрити крамничі вадруге заборонило.

— Допоможіть нещасливим жертвам пожежі. Повідомляють нас з Денисова, біля Тернополя, що після страшною пожежі, яка знищила ціле село люди наводяться у жахливому стані. Згоріло сіно і солома, нема нічого їсти та постелі. Потрібна негайна помага. Просимо українське громадянство на допомогу дітям з Денисова. Усі ласкаві жертви та зі, постелі та харчак просимо слати на адресу „Нова Хата“, Львів, Ринок 39.

— „Пролом“. Так називається одна з нових видала у Львові з датою 8. березня, борують москвофільських політиків у Бачинських, Яворських і комп. з ББ та ССБ Білинських і йому подібних із РСО. Однотомна видана українською мовою.

— Відчит у Львові. Пригадуємо історичний життєпис „Українська Жорж Занд: любов і ти Марка Вовчка“, який виготовить в Павло Зайцев, колишній видавець і головний редактор найкращого українського історичного журналу „Наше Минувле“ в Києві, відомий етнографіст, тепер асистент варшавського університету. Відчит відбудеться заходом Т-ва Писемників і Журналістів ім. І. Франка, 14 квітня ц. р. у 18 год. в залі Української Бесіди у Львові, вул. Рутівського ч. 22.

— Перші пожертви на „Літературний Фонд 1934“. Як довідуємося, заклик Т-ва Писемників і Журналістів ім. І. Франка скласти пожертви на фонд літературної нагороди за найкращий твір в 1934 р., дав уже перші успіхи. На рахунок „Літературного фонду 1934“ вносять вже в Центробанку: „Маслосоюз“ 100 зол., „Дністер“ 100 зол., фабрика пасти „Елітан“ 100 зол., „Народна Торговля“ 50 зол. Крім того є дрібні датки, яких список подамо окремо.

— Вистава образів проф. Олександра Лашенка у Львові. Під теперішню порту перебрав у Львові проф. Ол. Лашенко, відомий артист маляр-орієнталіст. У найближчих днях має намір влаштувати у Львові виставу своїх творів, соняшних образів і різнобарвних деревитів, теми яких узяті з Альжиру, Тунісу, Марока й Єгипту. Перед кількома роками Лашенко мали вже нагоду оглядати образи

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 15. КВІТНЯ 1934.

МИРОН ЗАРИЦЬКИЙ.

Астрономія в старині.

(Докінчення.)

Найбільшим астрономом старинного світу був Гиппарх з Нікеї, що жив у II-му столітті перед Христом. Його обсервації, прилади і наукові здобутки перевищили все, що досягнули на полі астрономії його попередники. Він відкрив, що віддалення місяця від землі не є постійне і що швидкість його руху збільшується в перигею як в апогею. Він обчислював нову методою віддалення сонця. Залая докладній обсервації живив перехресних ниток, поміщених у довгій вальці, щоб не допустити шкідливих бічних промінів світла. Він збудував перший подвійний прилад і найшов нову зізду, що його спонукало, так як пізніше Тихона Браге, скласти каталог тисячі сталих зізд. Він міряв деклинації й ректасцензії зізд і поділював висоту сонця. Він відкрив неоднаковість річного руху сонця і обчислив докладно довжину року. Гиппарх перший закріпив, що точка перетину екліптики з рівником зміняє своє положення серед зоряних констеляцій, отже відкрив прецесію. Це відкриття спонукало його означити зоряний рік і ствердити рух небесного бігуза. Він обчислював уже положення точок на землі при допомозі астрономічних помірів і дав нам поняття географічної довжини і ширини. Вкінці згадаю ще, що Гиппарх послуговувався стереографічною проекцією при рисуванні географічних карт більших просторів.

Цей скромний реєстр здобутків Гиппарха лишає, адекватся, щоб оцінити його як усього-решт дослідника, який виказав не тільки гідну подиву інвенцію й докладність в обсерваціях, але змія також виводити точні висновки з лабіринтового матеріалу.

Згадаю ще про одного ученого, на якому скінчиться блискучий розвиток грецької астрономії. Був це Птолемея з Олександрії, що жив у II-му

столітті по Христі. Цьому астрономові завдячуємо менше нових досягнень, як його великому попередникові. До його найважливіших здобутків належить нпр. відкриття астрономічної рефракції. Зате велику історичну вартість має його головний твір, „Математичне синтезис“, який араби називали пізніше Альмагестом.

Маємо тут просторий виклад як прикласти теорію міщиків у рухах планет і обчислити їх елементи. Помалу, але систематично вводить нас автор у проблеми плоскої і сферичної тригонометрії і на її основі описує оманні рухи небесних тіл, обсервовані з землі, як осердя світу. Означує кола, якими виявляють геоцентрично ті рухи. Дає обчислення часу сходу й заходу небесних тіл і довжини дня у різних порах року і для різних околиць. Маємо тут також теорію затм і способи їх вичування. Птолемея доповнив також каталог Гиппарха, описав будову і способі уживання астрономічних приладів, одним словом — маємо у нього огляд грецької астрономії, що обіймає повну систему астрономічного знання старинного світу.

Я випокинув недавно цю книжку у лавій університетській бібліотеці з нероздатими картками. Тривцять літ лежала вона неторканою на полицях книгозбору. Це книжка сьогодні мало цінна і дуже рідко хтонебуль її бачити. А чейже мало в нас світі книжок, що доступили колись так допотопового признання в науці, як Альмагест Птолемея. Всі астрономи середніх і початків нових віків з неї виключно добували свої відомості і у цьому лежить її величезна вартість для історії культури.

Коли сьогодні всі знаємо, до яких великих здобутків дійшла нова астрономія завдяки тому, що приклала математичну аналізу й вдосконалила методи і прилади сучасних обсервацій, здавалось би, що можемо з легким серцем глядіти на грецькі зусилля й сягати в ділянку астрономії. Але не забуваймо, що астрономія довгих часів зачала розвиватися по довгій ланцюжці саме на основі вислідів і здобутків грецьких астрономів. Скatalogовані греками висліди обсервацій є ще й сьогодні цінним порівняльним матеріалом для дослідів рухів зізд на небі. Не забуваймо також про цілком підмінені умовини астрономічної творчості в старині і зокрема греків, які не знали теорії механіки і не мали сонячних факторів і рефракторів, а все таки міряли речі дуже важні, які є тривимим здобутком сучасної науки. Коли анні жоденбудь з нас має якусь домості в астрономії, то знає їх з вальці, як від учителя, а цей знання від свого учителя, як така регресія не може йти в безконечність. Хит мусів науку створити. І так, як у всіх інших знаннях й мистецтвах, так і в астрономії початків точного знання мусимо шукати у старинних греків. Сьогодні серед сонця тисячі зв'язаних у шкільних людях лише якийсь вибір знань відкривають дійсно нові речі, а греки знали майже з нічого; єдиною їх силою був розумний ім хист точного розумування і незламна незалежність в пізніших часах, могутня творча сила. Якщо з такого становища будемо оцінювати лави грецьких астрономів, то ніколи нас не буде почуття подиву і ніколи цього не забуваймо. І міг цей дивний малий наріз, у такому розумі короткому часі створити поняття науки, владати її основні проблеми і дати так багато важливих результатів.

Нині, в добу нужденної імітації однієї науки іншою, коли бездумна роба однієї науки копіює, якому атається, що наслідує грекам, копіює і гримне свого суперника, саме нині треба ствердити, що якщо були донебудь чужа світ, то на першому місці між ними треба поставити великі здобутки точного знання старинних греків.

Минула блискуча доба грецької творчості. За довгі сотні літ астрономія не зробила майже ніякого поступу. Але книга Птолемея переживає римське пісання, переживає арабів, яким завдячуємо те, що переживає й нині. Цей твір пізній Європі. Минула доба середньовіччя, а ця книга наврогні тисячотріохсот літ була безпастанно єдиною книгою пізнання явищ на небі. 1400 років була науковою догмою, догмою майже невідомою до хвилини, коли науку про небо оприлюднив новий шлях і зачудував світ новим розумінням будови світу великим і великим астрономічним теніс Микола Коперник.

це дві вистави, які муσιш побачити.

„Мово рідна! Слово рідне!
Хто нас забуває,
Той у грудях че серденько.
Але замінь нас!“

— Три тижні блукав по мочарах праліс
Індіани, шукачі золота з племені Такеро, на
шли в окрузі Боліварвалля (Колумбія) остан
зітка американського платинового т-ва, яку
пропав лише 10. березня. З п'ять людей зали
остав у живих лише управитель заводу а
паліаційного т-ва Ніотон Маршал. Він блукав
три тижні по мочаломському полілісі. Колиж на

После этого катя золотого зову внесли в
наша жилая комната. После них появились золотые
и серебряные, а за ними на вышних досках
появились, вероятно, птицы, птицы, птицы,
и так много золотых. А в один из вечеров на
наша жилая комната, а в один из вечеров на
наша жилая комната.

яни вийшли його, був зовсім виснажений пропасницею, що не міг і говорити. Коли т-го дістало вістку, що літак знайдено, вислало зараз спеціальний літак із лікарем на місце, де вийшли управителя. Вантаж золота та платини був неврушений. Пілота нещасного літака був німець Гек.

— „Ноес Вінер Журнал“ в італійських руках. Більше як 50 пр. уділів „Ноес Вінер Журнал“ купило одно італійське товариство. Шефом видавництва іменований був прусський міністер радник Гечек. Він був у німецькій державній службі дорадником у часописних справах зяки до влади Лейбнера Гітлера. Потім добровільно покинув Німеччину.

— Пригода комуністичного агента в Нью-Йорку. Крім грузина Джугашвілі, що прозався Сталіном, є ще у Кремлі грузини Орджонікідзе і Єнукідзе. А попри них також інша грузинська братія так і претяся на масенькі більшовицькі посади. Недавно приїхав з Москви до Нью-Йорку більшовицький агент Юрій Алавідзе, посвячений зі Сталіном по національності і більшовизмі. Він знав трохи англійської мови, отже Москва прислала його до більшовицької торговельної агенції „Амтор“ у Нью-Йорку, де йому приділили управу торгівлі овочевими соками із Соедін. Алавідзе ще молодий, всього 35 літ, так четвертого дня свого побуту в Нью-Йорку хотів забавитись. Пішов до шиночку на другому поверсі при 158 Вест 44-тій вулиці, де його вгостили пивом і горілкою, а рахунок виставили якби не на горілку, а на його літа, бо аж 34 дол. Алавідзе зачав бійку. Якось люди змркували, що в нього мошонка набита, отже радо пристали до бійки, в якій мошонка з 500 дол. пропала і після якого гостя з Москви опинився на сходах а далі на вулиці. Він дав знати на поліцію, яка арештувала шинкаря Альберта Ровза і шукає за іншими. Ровз вийшов на волю за порукою 5.000 дол. Небагом мала відбутись розправа. Але тимчасом Алавідзе дав ногам знати, сів на найближчий корабель і пропав як його мошонка. Можливо, що так йому звеліла старшина, щоб в Америці не розмазувати скандалів урядовців Москви.

— Дістане ще одну жінку. Манджурський цар Пуї має вже першу родину журбу. Із ним засіла на престолі 25-літня гарна жінка Лизавета, що походить із старої знатної родини.

Добре вихована й образована, малярка та має одну хвилю — досі не має дитини. Це передовсім не понутру японцям, які раді би оснувати нову династію. Тому поручили цареві, щоб взяв собі ще одну жінку. Та проти того є царевна Лизавета, головною її енергічна мати. А японці хочуть, щоб ця друга жінка була японська княжна. Це знову не подобається цареві Пуї, який, не зважаючи на всі услуги, не є прихильний японцям. Тимчасом кажуть, що тут побідишками вийдуть таки японці, а Пуї вже після гостини в Японії привеле собі до палати японську княжну. Тоді царевна Лизавета зараз випроводилася би з палати.

— Запертя. Вже старі мистці лікарської штуки ствердили, що природна гірка пода Franciszka-Józefa знаменито перечищує кишки.

3 кіна.

КІНО-РЕВІЯ: „МАРУСЕНЬКА“: „ВЕЛИКА ГРІШНИЦЯ“.

Зворушлива історія безталанної матері, яка не всилі виховати дитини й приневолюена віддати її до сиротинського заступу. Вона сама стає кабаретовою співачкою й добуває швидко „кабаретову“ славу. Оригінальна завязка в тому, що вона випадково стає спікеркою радіа та говорить казки до ову малим діточкам. І тут саме проявляється трагедія матері, коли вона будучи танцівницею, добуває собі славу „тітки Дженні“, яку обожують сотні малих діточок. При допомозі радіа шукає своєї донечки. Головні ролі грає Клодет Кольбар, відома з фільми „В тіні хреста“, де вона була Попеєю.

На сцені весела ревія львівських акторів з оперетковою співачкою М. Коробанкою.

Дописи.

Театри. Стрий був недавно свідком змагання аж трьох театрів. Майже рівночасно згодосилися театри ім. Тобілевича, „Заграва“ і „Цайркун“. Кожен з них хотів недопустити другого до відкриття в Стрию весняного театрального сезону. Складлося так, що сезон відкрив театр „Цайркун“. Та хоча виставу заповіщено на 1-го, вистава не дописала так, що другу „включено“. Після односторонньої перерви розпочав свої вистави театр ім. Тобілевича песною, а радше сценічною

перерібною твору „Сонце руїни“. В останній виставі патріотичного підйому зобразилося в сцені така картина, якої Стрий від часу вистави бунного Дикого „Театру“ ще не бачив. Та вистава виставилася, але не свою історію, не представила своїй миттєвості театр задоволення очевидно такому тлум, що вистава була не песу. Про дальші вистави здале писати, бо ще не були жодні артистичні вистави цього театру. „Заграва“ під проводом п. Бадацького. Хоча вистава була вже фінансово вичерпана попередніми виставами, приїшла численніша, ніж жодна була вистава „Заграва“ під проводом п. Бадацького. Хоча вистава була вже фінансово вичерпана попередніми виставами, приїшла численніша, ніж жодна була вистава „Заграва“ під проводом п. Бадацького. Хоча вистава була вже фінансово вичерпана попередніми виставами, приїшла численніша, ніж жодна була вистава „Заграва“ під проводом п. Бадацького.

„Просвіта“. На днях відбулася загальна зборів Т-ва „Просвіта“ під проводом відповідального філії, виголошеного адвокатом д-ром Катуським та зявту ревізійної комісії розвинулася дискусія про питання, чи філія має дальше провадити фінансові бетонних дахівок. Справу дальшею засміяли. Наприкінці зборів вибрало новий склад з 6 членів.

Депресія серед учеників проявляється дуже кривим інстинктом. Один застрівся, бо всі „включили“ заборобовували йому цілий час тим, що не могли вчитися. Другий покісався, а третій зламав собі силую, щоб не вискочиви криві вистави. В українській гімназії скасовано виклади рукописи в українській мові. Також скасовано науку сучасних мов, тонографії. Зате треба призначити, що збави про тім дуже нагладне. Зокрема дівчата мусять покласти свої ніжки, чи є чисті. В іншій гімназії підано вимоги підняти дівчат.

„Маслосоюз“ замінить свій молотарський прозацією свідомість учасникам науки. При закреті курсу промовляли м. і також представниками головної філії „Просвіти“ зі Львова. Розпочав свідомість молотарським підставившим послужку молотарів.

Нові книжки й журнали.

Федір Крушинський: ТАРАС ШЕВЧЕНКО. Нарис життя Вождя України. Видання „Української Вільної Бібліотеки“, Париж, 1934, ст. 20.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Миський Театр.
Субота, 14. IV. год. 4:00 попол. „Івась і Гануся“ оп. казка Гумпердіка.
Субота, 14. IV. год. 7:30 веч. „Гостиниця під Білим Конем“.
Неділя, 15. IV. год. 12. IV. впол. „Івась і Гануся“ оп. казка Гумпердіка.
Неділя, 15. IV. год. 3:30 попол. „Товариш“.

Неділя, 15. IV. год. 7:30 веч. „Гостиниця під Білим Конем“.
Понеділок, 16. IV. год. 7:30 веч. „Гостиниця під Білим Конем“.

Театр Різноманитостей.
Субота, 14. IV. год. 7:30 веч. „Фанні“.
Неділя, 15. IV. год. 3:30 попол. „Родина“.
Неділя, 14. IV. год. 7:30 веч. „Фанні“.
Понеділок, 16. IV. год. 7:30 веч. „Фанні“.

Цирк Станевських. (Площа Бема).
Субота, 14. IV. дві вистави, 4:15 попол. і 8:15 веч.

Кіна.

АПОЛЬО: „Світ належить до тебе“ (Секе Сакалі).
АТЛАНТИК: „Ескімо“.
ВАНДА: „Файн і Файн роблять кар'єру“.
КАСІНО: „Королева Христина“ (Грета Гарбо).
КОЛІСЕЙ: „Роскішні турботи“ (Моріс Шеваліє), режія „Мурована компанія“.
КОПЕРНИК: „Кохав, любить, шанує“.
МАРУСЕНЬКА: „Велика грішниця“ і режія в Марією Коробанкою.
МІРАЖ: „Прощання зі зброєю“.
МУЗА: „Дияволів брат“ (Деніс Кінг, Лорель і Гарді).

ПАЛАС: „Марш Ракоція“.
ПАН: „King-Kong“ і режія „Візьми по шматку на завітток“.
ПАСАЖ: Кен Мейнард і Біллі Соулен.
СВІТ: „Аджутант його величності“ (Вя Буріан).
СТИЛЕВ: „Парада резервістів“, режія „Грубі чи худі“.
ХИМЕРА: „Моя мрія то ти“ (Лілія Гарвей).
УТІХА: „Пристань Сан Дієго“, режія „Коли нам 20 літ“.

Закордонне радіо.

Субота, 14. квітня 1934.

Льондор (342,1) 20:35 „Борис Годунов“ оп. Мусоргського, Відень (506,8) 12:00 Альпейська музика, 16:30, 22:20 Концерт, Братислава (298,8) 12:25, 22:30 Концерт, Прага (470,2) 19:30 Симф. концерт, Копенгаген (255,1) 20:50 Спів, Париж (1796) 20:45 „Ля Фонет ді Тампаль“ оп. Месажера, Білгород (437,3) 19:30 Оп. арії, 22:45 Циг. музика, Любляна (569,3) 20:45 Куплет, 21:45 Вок. дуети, Берлін (356,7) 17:30 Гендлєв творі, Лінгенберг (455,9) 7:06, 12:03 Концерт військової оркестри, 19:00 Веселий вечір, Мінхен (405,4) 13:35 Оп. музика, 17:30 Гендлєв творі (музика, спів), 21:15 Весела авдіція, Сотенс (443,1) 20:00 „Реквієм“ Верді, Будапешт (550,5) 13:30 Популярні меси, 22:10 Концерт циг. оркестри, Міліно (368,6) 13:00 Тріо, 17:10 Танкова музика, 21:00 „Ля метріс де Ст. Ромбо“ місторія, Рим (420,8) 21:00 Опера.

Неділя 15. квітня 1934

Відень (506,8) 11:20 Симф. концерт, 18:45 Камеральна музика, 20:00 „Фрілінг ім Вінер Ваальд“ миз. комедія Ашера, Братислава (298,8) 17:30 Концерт, Прага (470,2) 15:30 Діточий хор, 22:30 Два фортеп'яни, Білгород (437,3) 15:30 Спів, 19:00 Нар. хор, Берлін (356,7) 20:00 Концерт, Кенігсвергергаузен (1571) 14:00 Діточі пісеньки, Ляйпциг (382,2) 14:35 Нар. музика, 19:00 Цитристи, Мінхен (405,4) 17:50 Фортеп'яни, 20:00 „Чар голосу“ вок. концерт (Ада Сарі, Герлях, Гарлян, хор, оркестра), Бреслав (315,8) 20:00 „Віденська кров“ оп. Штрауса, Москва (360,6) 17:25 „Льогенгрін“ оп. Вагнера, Будапешт (550,5) 14:00, 23:15 Концерт циг. оркестри, 20:15 Оп. арії, Міліно (368,6) 13:00 Легка музика, 21:00 Опера, Рим (420,8) 15:00 Опера, 20:45 „Фільмова зірка“ оп. Гіальберта.

Львівське радіо.

Субота, 14. квітня 1934.

7:00—8:00 Ранішня авдіція, 12:05, 12:36 Концерт джазу, 15:10 Господарські вістки, 15:20 Діточий хор (гр. плати), 15:40 Авд. для хорих, концерт оркестри, 16:20 Лекція фр. мови, 16:35 Спів, 16:55 Камеральне тріо (скрипка, віолончель, фортеп'яни), 17:30 Відчит для матуристів, 17:50 Репортаж, 18:10 Легка музика з гр. п'янт, 18:55 Веселина, 19:15 Балада про мови, 19:25 Рецитації поезій, 19:40, 19:43 Спор-

тові виступи, 19:55 Сільва рерум, 20:00 Вибрані думки, 20:02 Концерт (спів, оркестра), 21:00 Шопенівський концерт, 21:30 Техн. скринька, 21:45 Весела авд. „Мистер Плік ратує ситуацію“, 22:15 Легка музика з гр. п'янт, 22:30, 23:05 Танкова музика.

Неділя, 15. квітня 1934.

9:00—10:00 Ранішня авдіція, 10:00 Популярна музика з гр. п'янт, 12:04 Давони, 12:10 Метеоролог. вістки, 12:15 Муз. поранок (фортеп'яни, спів), 14:00 „Добрий товар, лишя шина“, 14:15 Огляд ринків різних продуктів, 14:30 Популярна музика з гр. п'янт, 15:00 Балада „Що мені ця весна пригадала“, 15:20 Концерт садової музики, 16:00 Для дітей „Як Дудик став відразу дорослим чоловіком“, 16:30 Четвергодинна артистів (гр. п'янт), 16:45 Найновіша кулінарна штука, 17:00 Про вибір літньої хати, 17:15 Концерт, 18:00 „Ревізор“ на осн. Гоголя, 18:40 Скринька, 19:00 Літ. фейлетон Перед прем'єрою“, 19:10 Веселина, 19:50 Вибрані думки, 19:52 Концерт легкої музики, 21:00 „Жемчуги Адріатика“, 21:15 На веселій льв. хвилі, 22:15, 23:16 Спортові вістки, 22:25 Фортеп'яни, 23:15 Танкова музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

У Львові долар у приватних оборотат 5:27 зол.
На сьогоднішній варшавській біржі нотовано такі курси: Льондор 27:36, Париж 39:93 і п.в., Берлін 209:30, Ціріх 171:43, Амстердам 358:40, Прага 22:02, Міліно 45:39, Ньюйорк кабель 5:29:35, Ньюйорк чеки 5:29.

ЗБІЖЕ.

Ціни парітас Підволочиська парітас Львів від до від до
Жито одноцїс 13:75—14—15:10—15:25
Пшениця двірська 20:30—20:75
Ячмінь бровар. 15:00—15:50
Ячмінь двірський 12:50—13:00
Ячмінь на мизно 10:00—10:25 11:25—11:50
Ячмінь пастівний 9:00—9:25
Овес двір. незам. 11:00—11:25 13:00—13:25
Овес збірний 9:25—9:50 11:25—11:50
Бараболі промис. 4:00—4:50
Мука жит. 55% 25:00—25:30
Мука жит. 6% 22:50—23:00
Мука жит. 65% 14:50—15:30
Мука жит. раз. 95% 18:00—18:30
Інші курси незмінені.

ШНИ „МАСЛОСОЮЗ“.

„Маслосоюз“ платив кооператива на 13. IV масло 3:30, молоко — 1:16, сметану — 80, яєця 2:50—2:60.
Тенденція на всі артикули зростає.

ОПОВІСТКИ

За оголошення розакції не відповіли.

Замість цвітів на могилу бл. пия Івани Вітовницької, б. голови Кривий ім. Ганци Баранков, аложив Стриж 20 зол на руки Комітету підмоги безробітним при т-ні с. Івана Милостявця.

ДРІВНІ ОГОЛОШЕННЯ

ФІРАНКИ, камі найновіші, ручної роботи зол. 9—. Вовняні коврики броватові з беапіи. Фрайлік, Львів, Сякстуська 22 26/33

В РИМАНОВІ-ЖИВЦІ відзю, 10 убилий 1/4 морга городу, внаредую або прозак Leśnodorska, Kraków, Sobieskiego 10. 2-3

ФРОНГОВА кімната з бальконом укр. львована або пі до винайму. Кладиська ч. 9 (біля кінців). 1422 1—

КУХОВАРКА потрібна зараз до господарської кухні на селі Згелюватис до Адміністрації під „Соліна“ 1419

ЛІСОВІ ГОСПОДАРІ ПЛЯНИ мислових деляно, на догідні сплати есентуальну прийму голорав деревом. — Згодосили під інж. Рибачевський, Львів, Софії 1422/а

ХТО БОЙТЬСЯ ВІЙНИ, кому з дельови ужо на згадку газоні атаки ладно стм та дроз огортає — хай завчасу подумав про скоронине для себе та своєї родини, набуваючи затишну та сонячну бальневу паріелю серед гір на паріелі Дібр Вл. Павлі Горілицької в Замковій Воді. — Більш інформації дає інж. Рибачевський, Львів, Софії 1422

Присилайте передплату!